

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 157

гр. Благоевград, 18.04.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на осемнадесети април през
две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Илияна Стоилова
Величка Пандева

като разгледа докладваното от Маргарита Коцева Въззивно частно
наказателно дело № 20221200600236 по описа за 2022 година

Производството пред Благоевградски ОС е по реда на чл. 345 НПК вр.
чл. 249, ал. 3 вр. ал. 4, т. 1 НПК и чл. 248, ал. 1, т. 3 и т. 6 НПК.

Образувано е по жалба на адв. П. С. в качеството ѝ на защитник на
подсъдимия В.А. срещу Определение № 702 от 31.03.2022 г. на РС –
Благоевград по н.о.х.д. № 1086/2021 г. по описа на съда, с което
първоинстанционният съд е приел, че на досъдебното производство не са
допуснати процесуални нарушения, ограничили правата на подсъдимия А.,
както и че не е налице основание за отмяна на мярката за неотклонение на
подсъдимия – „подписка“.

С жалбата се иска отмяна на атакуваното определение в обжалваната
част като неправилно, или алтернативно се прави искане за връщане на
делото на Районен съд – Благоевград за провеждане на повторно
разпоредително заседание от същия състав, тъй като съдът се е произнесъл по
въпросите дали следва да се прекрати съдебното производство поради
допуснати съществени процесуални нарушения и по мярката за неотклонение
без да е изслушал становището на подсъдимия. В жалбата се изтъкват
подробни съображения за нарушаване разпоредбата на чл. 248, ал. 2 НПК с
неизслушване на подсъдимия от районния съд и че това нарушение не може
да бъде отстранено от въззивния съд, като изслушването на защитника на

подсъдимия не давало основание за извод, че не е налице нарушение, защото са различни участници в разпоредителното заседание. Сочи се, че с неизслушването на подсъдимия в разпоредителното заседание са нарушени неговите основни права по чл. 55 НПК – да прави той лично искания и възражения и да се изказва последен, които правила следвало да се спазват и в разпоредителното заседание.

След връчването на жалбата на РП – Благоевград по делото няма депозирани възражения от прокурора.

С разпореждане на съдията-докладчик са изискани от РП – Благоевград и по делото са постъпили копия на подадената жалба от подс. А. и изпратено до същия писмо във връзка със същата, както и други подавани жалби и молби от подсъдимия и неговия адвокат по досъдебното производство.

Въззивният съд, след като обсъди материалите по изпратеното дело, допълнително постъпилите документи и изложените доводи в жалбата на защитника на подсъдимия, намира следното от фактическа и правна страна:

Налице са предпоставките за разглеждане на делото във въззивната инстанция в закрито заседание, тъй като не се налага събиране на доказателства или изслушване на страните в открито такова.

С атакуваното определение Районен съд – Благоевград е отказал да прекрати съдебното производство и да върне делото на РП – Благоевград, като е приел, че на досъдебното производство не са били допуснати процесуални нарушения, довели до нарушаване правата на обвиняемия, както е отказал да отмени и взетата спрямо подс. В.А. мярка за неотклонение „подписка“. В мотивите на районния съд за постановяване на обжалваното определение по въпросите по чл. 248, ал. 1, т. 3 и 6 НПК е посочено, че не се навеждат нови обстоятелства относно мярката за неотклонение „подписка“, която е най-леката, и предвид данните за множеството осъждания на подсъдимия, районният съд е счел, че не са налице предпоставки за отмяна на същата; а във връзка с твърдените от защитника на подсъдимия процесуални нарушения на досъдебното производство, районният съд в мотивите на обжалвания съдебен акт е посочил, че в жалбата на защитника срещу постановление за привличане на подсъдимия в качеството на обвиняем от 21.07.2021 г., се правели възражения по отношение на доказателства, събрани или несъбрани в досъдебната фаза; според районния съд нямало процедура по

НПК, по която привлеченият като обвиняем има право да обжалва преценката за повдигане на обвинение, която била само от компетентността на прокурора, а с привличането на едно лице като обвиняем за него възниквали посочените от защитника права по чл. 55 НПК и според районния съд било неоснователно твърдението, че са нарушени права на обвиняемия заради привличането му като обвиняем, и неразглеждане на жалбата на защитника на подсъдимия срещу постановлението за привличане на обвиняем, тъй като нямало законова процедура за разглеждането ѝ, не е накърнило правата на подсъдимия в досъдебна фаза по чл. 55 НПК и поради това с обжалвания съдебен акт е приел, че не е налице допуснато съществено процесуално нарушение, като районният съд изрично е отбелязал, че в разпоредителното заседание с оглед разпоредбата на чл. 248, ал. 4 НПК не се обсъждат нарушения, свързани с допускане, събиране, проверка и оценка на доказателствата в досъдебна фаза.

Преди произнасяне по съществото на подадената от адв. С. като защитник на подс. А. жалба, която е допустима, тъй като е подадена в 7-дневния срок за обжалване на определение, постановено в разпоредително заседание, и срещу акт, който законът е посочил, че подлежи на обжалване /решение на съда в разпоредително заседание по въпросите по чл. 248, ал. 1, т. 3 и т. 6 НПК/, въззивният съд намира за необходимо да отбележи следното:

Видно от протокола за с.з. на районния съд на 31.03.2022 г. адв. С. ясно е посочила, че твърдяното от нея допуснато нарушение на досъдебното производство е накърняване правата на подсъдимия, който е бил своевременно депозирал жалба срещу постановлението за привличане на обвиняем, която жалба обаче не е била разгледана, тъй като делото е внесено в съда с обвинителен акт на същата дата, на която подс. А. е депозирал жалба срещу това постановление, връчено му в 14 часа на 21.07.2021 г. Видно от материалите по досъдебното производство след последното заключително постановление на разследващия полицаи от 13.07.2021 г., е налице постановление от 20.07.2021 г., с което е удължен с 1 месец, считано от 20.07.2021 г., срокът на разследването. С протокол на л. 220 от ДП е удостоверено, че адв. С. като защитник на подсъдимия А. и последният чрез нея са уведомени да се явят на 20.07.2021 г. в 16 часа в РП – Благоевград за повдигане на прецизирано обвинение, провеждане на разпит и предявяване на материалите по делото. На 20.07.2021 г. по делото е постъпила актуална

справка за съдимост на подс. А., а на 21.07.2021 г. /няма данни как са призовани за тази дата подсъдимият и защитникът му/ е предявено постановление за привличане на обвиняем, в 16:20 часа, на същата дата е проведен разпит на подсъдимия като обвиняем за времето от 16:35 часа до 16:45 часа, като веднага след това с оглед изричното искане на подсъдимия и защитника му в протокола за разпит да бъдат предявени материалите по досъдебното производство е извършено същия ден от 16:50 до 17:00 часа предявяване на разследването, в протокола за което са вписани направени доказателствени искания от защитника на подс. А., както и искания за преписи от документи по досъдебното производство. С приложеното по досъдебното производство постановление от 22.07.2021 г. прокурорът е оставил без уважение всички искания при предявяване на разследването, това постановление законът посочва, че не подлежи на обжалване /отразен е в същото този факт/, като преписи е следвало да бъдат изпратени на адв. С. и на подс. А.. От допълнително изпратените от РП – Благоевград материали е видно, че срещу постановлението за привличане на подс. А. като обвиняем и предявяване на постановление от 21.07.2021 г. същият лично е депозирал жалба – тази жалба е постъпила в РП – Благоевград на 23.07.2021 г. /в писмото от РП – Благоевград е посочено, че същата е подадена от адв. С. и е постъпила на 23.07.2021 г., но от приложеното копие на жалба е видно, че същата е подадена лично от подс. А./, като обсъждани тези документи с представените от адв. С. в хода на разпоредителното заседание пред районния съд следва да се приеме, че жалбата срещу постановлението за привличане на обвиняем от 21.07.2021 г. е подадена по куриер на 22.07.2021 г. в 14:20 часа, но е постъпила в РП – Благоевград на следващия ден, а видно от електронната папка на делото обвинителният акт е внесен в районния съд на 22.07.2021 г. след датата на подаване на жалбата.

В протокола на проведеното разпоредително съдебно заседание, в което е постановено обжалваното определение, подс. А. се е явил лично, като са записани негови изявления във връзка със становище за отвод на съдебния състав и прокурора, за получаване на документите по делото, но по въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК са отразени само направени изявления от неговия адвокат, като не е налице отразяване на становището на подсъдимия по тези въпроси.

При така установеното от материалите по делото въззивният съд намира следното:

Налице е допуснато нарушение на закона от районния съд при постановяване на атакуваното определение, тъй като неправилно е прието, че на досъдебното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение, което е отстранимо и е ограничило правото на защита на подс. А.. Според въззивния съд при провеждане на досъдебното производство е допуснато съществено ограничаване на правото на обвиняемия по чл. 55 НПК – да обжалва актовете на прокурора, които обвиняемият счита, че накърняват неговите права и законни интереси. Макар и очевидно обвиняемият и неговият защитник да са депозирали множество жалби по досъдебното производство, да правят възражения и депозират жалби и в съдебното производство, като по този начин се забавя разглеждането на делото, това не е основание прокурорът в досъдебната фаза и съдът при разглеждане на делото да препятстват възможността на обвиняемия и неговия защитник да упражняват всички права, с които осъществяват защитата срещу наказателното обвинение. В конкретния случай по настоящето делото съдът не може да обсъжда доколко е било необходимо предявяване на прецизирано обвинение /с оглед грешен номер на съдебното решение при първоначалното обвинение/, но е факт, който се установява от материалите по досъдебното производство, че първоначалното предявяване на постановление за привличане на подс. А. като обвиняем е направено без участието на защитник, подсъдимият е упълномощил защитник в по-късен етап на производството, като първото постановление по чл. 219 НПК е било обжалвано от защитника на обвиняемия, налице е произнасяне по жалбата от РП – Благоевград и ОП – Благоевград. Прецизираното обвинение, предявено на подс. А. в присъствието на адв. С. като негов защитник, е от 21.07.2021 г., като макар и да няма данни по досъдебното производство за редовното призоваване на подсъдимия и неговия защитник за това предявяване, не са отразени възражения за това в протокола /призоваването е било за предишния ден/. Според въззивния съд няма да е съществено нарушение, което ограничава правата на подсъдимия на досъдебното производство, ако веднага след предявяване на обвинението и разпит на обвиняемия се извърши предявяване на разследването, но само когато не е направено възражение от подсъдимия и неговия адвокат за неспазване на 3-дневния срок, посочен в чл. 227, ал. 3

НПК. Този срок законодателят е предвидил, за да може обвиняемият и неговият защитник след предявяване на обвинението да се подготвят и организират защитата си срещу него, като при предявяване на разследването направят своите искания и възражения. Макар и при предявяване на разследването на адв. С. и подс. А. да не е направено изрично възражение за този срок от 3 дни преди датата на предявяване, последното действие е могло да бъде извършено при вписване на изрично съгласие въпреки нередовното призоваване поради неспазване на тридневния срок. Посоченото процесуално нарушение също нямаше да е съществено, ако именно в срока от три дни, който е следвало да е бил спазен при призоваване за предявяване на разследването, подс. А. не беше депозирал жалба против постановлението за привличане на обвиняем и предявяване на постановление от 21.07.2021 г. Макар и в последното постановление да не е отразено, че същото подлежи на обжалване пред по-горестоящия прокурор, разпоредбите на чл. 200 и чл. 201 НПК предвиждат тази възможност за обжалване, като е предвиден и изключително кратък срок за произнасяне от по-горестоящия прокурор, за да не се забави разследването – 3 дни от получаването ѝ /чл. 202 НПК/, с постановление, което не подлежи на обжалване. Не може да се приеме, че жалбата на подс. А. срещу постановлението за привличане на обвиняем и предявяване на постановлението не е могла да бъде разгледана от компетентния прокурор, защото към датата на постъпване на същата – 23.07.2021 г., делото вече е било внесено с обвинителен акт в съда. Датата и часа на подаване на жалбата предхождат внасянето на обвинителния акт, и ако прокурорът беше изчакал внасянето на обвинителния акт да е три дни след предявяването на разследването /защото не е спазил срока по чл. 227, ал. 3 НПК/, е щял да гарантира разглеждане на допустимата жалба срещу постановлението за привличане от 21.07.2021 г., като я изпрати на ОП – Благоевград, компетентна да я разгледа. Множеството депозирани жалби по досъдебното производство от обв. А. и адв. С., вкл. и направените доказателствени и други искания при предявяване на разследването, макар и да сочат за успешни опити за забавяне на разследването по делото, не могат да са основание да не се спазят срокове, в които подсъдимият пълноценно да реализира правото на защита, като своевременно депозира жалби срещу постановления на прокурора по досъдебното производство, които постановления подлежат на обжалване, както и да се разгледат същите.

Поради горното въззивният съд намира, че на досъдебното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, с което е ограничено правото на подс. А. да обжалва постановлението за привличане на обвиняем и предявяване на същото, като поиска произнасяне по жалбата му от прокурор от ОП – Благоевград, с извършените действия по предявяване на разследването преди изтичане на срок от 3 дни от призоваване до датата на предявяване, като не е отразено изрично липсата на възражения за това. Не може да се приеме за законосъобразно и едновременното призоваване на подсъдимия и неговия защитник за действия по разследване – привличане на обвиняем и предявяване на постановление, съответно разпит на обвиняем, и за предявяване на материалите по разследването. Предявяване на разследването се извършва като действие едва след преценката, че са извършени всички действия по разследването, необходими за разкриване на обективната истина, като извършването на тази преценка /с призоваване за действия по привличане на обвиняемия и предявяване на постановление и за предявяване на разследването/ преди да бъде извършен разпит на обвиняемия след новото привличане, доколкото и с този разпит се събират доказателства по досъдебното производство, противоречи на закона, защото прокурорът предварително е направил тази преценка. И това можеше да не се приеме за съществено процесуално нарушение при липса на възражения на подсъдимия и неговия защитник за извършване на тези различни действия по досъдебното производството в последователност във времето, без да се спазят изискванията на закона за срок за призоваването им преди тяхното извършване /в конкретния случай срокът от три дни с оглед посочване на дата 20.07.2021 г. не е спазен за всички действия, извършени на 21.07.2021 г./. С оглед на горните съображения следва да бъде отменено обжалваното определение в частта му, с която съдът се е произнесъл по т. 3 на чл. 248, ал. 1 НПК, като се постанови прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за отстраняване на съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване възможността на подс. А. да обжалва акт на прокурора, който подлежи на обжалване по силата на закона и с който се накърняват правата и законните интереси на подсъдимия.

Във връзка с мярката за неотклонение въззивният съд намира обжалваното определение за правилно и съобразено със закона – не са налице нови обстоятелства, заради които да следва да се отмени взетата по

отношение на подсъдимия най-лека мярка за неотклонение, като не може да се приеме само срокът на разглеждането на делото като основание за отмяна на мярката за неотклонение. Срокът на продължаване на досъдебното производство не може да се определи като неразумно дълъг, тъй като е налице фактическа сложност заради уважените доказателствени искания, довели до продължаване на разследването по делото, както и предвид многото на брой депозирани жалби от обв. А. и неговия защитник, довели до забавяне на производството, макар и с подаването на тези жалби същите да упражняват правото на защита на подсъдимия по воденото наказателно производство.

Във връзка с произнасянето на районния съд и възражението в жалбата за необходимост от провеждане на ново разпоредително заседание поради нарушени права на подс. А. с неизслушването на същия по въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК и неизслушване на последната му дума, следва да се посочи следното:

Въззивният съд споделя разсъжденията, че подсъдимият като самостоятелна страна може да изрази становище в хода на разпоредителното заседание наред с упълномощения от него защитник, както и да упражни правото си на последна дума. Това нарушение в конкретния случай не е съществено, защото ако подсъдимият е искал да изрази лично становище, различно от това на адвоката, е могъл да направи съответното искане, а при издаване възможност да изрази поискано становище, тогава би било съществено нарушение, а по отношение правото на последна дума, доколкото не се касае за решаване на въпросите по съществото на обвинението, и това нарушение следва да се приеме за несъществено. Въззивният съд намира, че при провеждане на следващо с.з. районният съд освен гарантиране упражняване в пълнота на правата на подсъдимия, като се изслушат личната му позиция и последната дума в разпоредителното заседание, следва да има предвид и следното: Макар и да е депозирана писмена молба от майката и законен представител на пострадалите деца по делото, в която е направено искане за предявяване на граждански иск и конституиране като частен обвинител, в протокола за с.з. е записано само искане на същата децата, на които е законен представител, да бъдат конституирани като частни обвинители, като при неизяснена позиция дали се поддържа и искането за конституиране като граждански ищци на децата районният съд се е произнесъл и по това искане, като е отказал конституиране на пострадалите

като граждански ищци, като е отразил в протокола, че същото подлежи на обжалване пред ОС – Благоевград в противоречие с разпоредбата на чл. 249, ал. 3 НПК, която сочи, че само отказът на съда да допусне частен обвинител подлежи на обжалване. Посоченото въззивният съд само констатира, тъй като същото не е довело до ограничаване права на страни в производството и не може да се приеме като допуснато нарушение при провеждане на разпоредителното с.з.

Поради горните съображения съдът намира, че обжалваното определение на РС – Благоевград следва да бъде отменено в частта, с която съдът се е произнесъл по въпроса по чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК, като се констатира допуснати на досъдебното производство съществени процесуални нарушения, които са отстраними, като са ограничило правото на защита на подсъдимия в тази фаза на производството, като делото се върне на прокурора за отстраняването им, като се потвърди в частта, с която е отказано отмяна на мярката за неотклонение на подс. А. „подписка“.

Водим от горното и на основание чл. 345 НПК във вр. с чл. 248, ал. 1, т. 3 и т. 6 НПК и чл. 249, ал. 4, т. 1 вр. ал. 3 НПК Благоевградски ОС

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯВА Определение № 702, постановено в разпоредително съдебно заседание на 31.03.2022 г. по н.о.х.д. № 1086/2021 г. по описа на Районен съд – Благоевград, като го **ОТМЕНЯВА** в частта, с която е прието, че не е допуснато процесуално нарушение в досъдебната фаза на процеса, довело до ограничаване процесуалните права на обвиняемия В. Я. А., като констатира допуснато в тази фаза на производството съществено и отстранимо нарушение на правото на защита на подсъдимия А., прекратява съдебното производство по делото и връща същото на РП – Благоевград за отстраняването му; като **ПОТВЪРЖДАВА** посоченото по-горе определение в частта, с която е отказано отмяна на мярката за неотклонение „подписка“, взета по отношение на подсъдимия А..

Определението не подлежи на проверка по жалба или протест. Да се уведомят за постановяване на същото страните по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____